

Zărilor albastre

Eugenia Calancea

În văzduhul îndepărtat,
Zărilor albastre aduc salutul,
Mărilor albastre ascultă cântul,
Iar pentru noi plăcerea a-nviat.
Să privești natura e minunat,
Să mergi înainte ne-ncetat,
Colindând pământul în lung și-n lat,
Pe mare, oceane și pe uscat.
Visezi noaptea cum îngerii cântă,
Cerul cu stele coboară minunat,
Splendoarea vieții din nou te încântă,
E ceva cu care demult nu te-ai jucat.
Să vezi cum zboară porumbelul,
În spațiul cerului spre zări
Și fug necazuri de tot felul,
Chiar și cele mai multe dureri.
Splendoarea vieții se deschide
Și pentru nopți și pentru zi,
Chiar dacă-i soare sau lună la nevoie,
Zărea te duce unde vrei să fii.